Р Е Ш Е Н И Е
№ 2064

гр. София, 27.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 2 състав,**
в публично заседание на 07.03.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **1010** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.9 от Правилника за приложение на Закона за семейните помощи за деца (ППЗСПД) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Д. А. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу ЗАПОВЕД № РД-81 от 18.12.2012г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане" – Л., с която й е отказано отпускането на месечна помощ на основание чл.7, ал.8 ЗСПД за детето й Й. В. А. в размер на 70 лв., считано от 01.11.2012г. Жалбоподателката поддържа незаконосъобразност на заповедта, като издадена при неправилно приложение на закона. Посочва, че детето й Й. В. А. е с трайни увреждания, над 80% намалена работоспособност, считано от 30.03.2010г. съгласно ЕР на ТЕЛК №2513 от 14.11.2012г. Поддържа, че месечните помощи, отпуснати на основание чл.7 ЗСПД се отпускат от датата на инвалидизацията, в случая от 01.03.2010г. Подробни съображения излага в писмени бележки от 15.03.2013г. Жалбоподателката претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт.

Ответникът директор на Дирекция „Социално подпомагане" – Л. оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното:

С молба-декларация вх.№92-ЗСПД-9923/28.11.2012 г. жалбоподателката А. Д. А. е

поискала отпускане на месечна добавка по чл.8д от ЗСПД - за деца с трайни увреждания до 18-годишна възраст. Приложено е ЕР на ТЕЛК №2513 от 14.11.2012г. на ЦПЗ [фирма] за определена 80 % ТНР на детето Й. В. А., ЕГН [ЕГН] с водеща деагноза «генерализирани разстройства в развитието» с дата на инвалидност 31.03.2010г. съгласно датата на епикриза от КДЮП.

Издадена е заповед №92-ЗСПД-4923 от 29.11.2012г. на ДСП-Л., с която на основание чл.8д ЗСПД е отпусната месечна помощ в размер на 168.00 лв./189.00 лв. за периода 01.03.2010г. – 30.11.2015г.

С молба-декларация вх.№92-ЗСПД-4924/28.11.2012 г. жалбоподателката А. Д. А. е поискала отпускане на месечни помощи за дете до навършване на средно образование за детето Й. В. А., ЕГН [ЕГН].

Със заповед №92-ЗСПД-4924 от 29.11.2012г. е отпусната помощ по чл.7 ЗСПД в размер на 70.00лв. месечно за периода 01.11.2012г.-30.10.2013г.

С молба от 18.12.2012г. жалбоподателката е поискала преразглеждане на молбата за отпускане на детски помощи за минал период, считано от 31.03.2010г. съобразно датата на инвалидността по ЕР на ТЕЛК №2513 от 14.11.2012г.

Издадена е оспорената в настоящето съдебно производство заповед №РД-81 от 18.12.2012г. на директора на ДСП-Л., с която е отменена заповед №92-ЗСПД-4924 от 29.11.2012г. и е отказано отпускане на месечна помощ на основание чл.7, ал.8 ЗСПД за детето Й. В. А. в размер на 70.00 лв., считано от 01.11.2012г. Изложени са мотиви в заповедта, че няма законово основание за плащане на помощта по чл.7, ал.8 ЗСПД за минал период.

Жалбоподателката е подала нова молба-декларация вх.№92-ЗСПД-5158 от 18.12.2012г. за отпускане на месечни помощи за дете до навършване на средно образование. Със заповед №92-ЗСПД-5198 от 19.12.2012г. е отпусната помощ по чл.7 ЗСПД в размер на 70.00лв. месечно за периода 01.12.2012г.-30.11.2013г.

Заповедта е оспорена по административен ред, като е постановено решение № РД-01-11/03.01.2013г. на директора на РДСП С. град, с което е отхвърлена жалбата срещу заповед №РД-81 от 18.12.2012г. В решението на горестоящия административен орган са възприети мотивите на директора на ДСП – Л. относно началния период на отпускане на помощта по чл.7, ал.8 ЗСПД, като се позовава на разпоредбата на чл.19, ал.2 ППЗСПД.

Видно от съдържащата се в административната преписка обратна разписка, решение № РД-01-11/03.01.2013г. е съобщено на жалбоподателката на 15.01.2013г. Жалбата вх.№94АА/9 от 28.01.2013г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт съгласно чл.9 ППЗСПД, поради което е процесуално допустима.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съдът приема, че оспорената заповед №РД-81 от 18.12.2012г. е издадена от компетентен административен орган по чл.10, ал.4 ЗСПД, вр. чл.6 ППЗСПД и е мотивирана от правна и фактическа

страна съобразно чл.59, ал.2 АПК. Спорът между страните е правен относно началния момент на отпускане на помощта по чл.7, ал.8 ЗСПД.
Няма спор по делото, че на жалбоподателката, в качеството й на родител на детето Й. В. А., ЕГН [ЕГН] с определена 80 % ТНР по ЕР на ТЕЛК №№2513 от 14.11.2012г. с дата на инвалидност 31.03.2010г., са отпуснати две помощи по ЗСПД (помощ и добавка) на различно правно основание - по чл.7, ал.8 и по чл.8д ЗСПД. Спорна е помощта по чл.7, ал.8 ЗСПД – месечна помощ за дете с трайно увреждане до завършване на средно образование. За да претендира отпускане на месечната помощ по чл.7, ал.8 ЗСПД, считано от датата на инвалидността, жалбоподателката неправилно се позовава на разпоредбата на чл.24а ППЗСПД. Същата разпоредбата касае единствено добавката по чл.8д ЗСПД, която не е предмет на оспорената заповед. Редът за отпускане на месечната помощ по чл.7, ал.8 ЗСПД е уреден в разпоредбата на чл.19, ал.2 ППЗСПД - месечните помощи за деца с трайни увреждания по чл. 7, ал. 8 ЗСПД се отпускат от началото на месеца, следващ месеца, през който е издадено експертното решение на ТЕЛК/НЕЛК. Редакцията на нормата е ясна и не предполага тълкуване. Законодателят е преценил, че началната дата на отпускане на помощта по чл.7, ал.8 ЗСПД следва да бъде датата на издаване на ЕР на ТЕЛК. След като в други законови случаи началният момент е определен по различен начин - считано от датата на инвалидността (чл.24а, ал.6 ППЗСПД по отношение на добавката по чл.8д ЗСПД), то няма основание този начален момент (датата на инвалидността) да се прилага по аналогия и за месечната помощ по чл.7, ал.8 ЗСПД, тъй като разпоредбата на чл.19, ал.2 ППЗСПД не е непълна или неясна. Като е достигнал до същите правни изводи относно началния момент на отпускане на помощта по чл.7, ал.8 ЗСПД и е отказал отпускане на помощ по чл.7, ал.8 ЗСПД, считано от 01.11.2012г. административният орган е постановил оспорената заповед при правилно приложение на материалния закон. На основание чл.172, ал.2 АПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.
Водим от горното Административен съд – София град, I-во АО, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. А. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу ЗАПОВЕД № РД-81 от 18.12.2012г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., с която й е отказано отпускането на месечна помощ на основание чл.7, ал.8 ЗСПД за детето й Й. В. А. в размер на 70 лв., считано от 01.11.2012г.
Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: